

DOBROGEA JUNA

POLITICĂ — ECONOMICĂ — CULTURALĂ — ZILNICĂ

Inregistrat la Registrul Publicațiilor periodice și Tribunalul Constanța sub No. 37 din M. 1936

Director-Proprietar
CONST. N. SARRY

Abonamentul cu supliment cultural un an 800 lei — 6 luni 500 lei — Pentru Autorități și Instituții lei 2000
TELEFON No. 13.43 — Imprimeriile proprii Str. Scarlat Vărnăv No. 27

Redacția și Administrația:
CONSTANȚA, str. Scarlat Vărnăv 27

Luptăm mai departe

de ION NEICU

S'au încheiat doi ani de crâncenă luptă dusă până în depărtările nesfârșite ale Rusiei. Infrăm acum în cel de al treilea an de război.

Propaganda dușmană, fie în Londra, fie de la Moscova n'a uitat să se folosească și de acest prilej al celei de a doua creștături pe răbojul războiului nostru.

De la Londra ni s'au trimis pe calea undelor dar și pe a șoaptelor, avertismente.

Ni s'a spus că, acum cel puțin, să deschidem ochii, că încă n'ar fi prea târziu, că altfel pierdem totul etc. etc. De la Moscova, simplu de tot, ni s'a repetat amabila și frățească invitație de a lăsa armele, de a arunca în aer podurile și trenurile cu armată și cu muniții, de a nu mai lupta, fiindcă U. R. S. S. nu ne-a vrut și nu ne vrea răul, mai ales nouă Românilor, iar dacă nu înțelegem, atunci să așteptăm lumea toată, că U. R. S. S. nu va semna nici odată o pace în care ea ar fi învinsă.

Firește, nimeni în toată țara și în toată oastea românească n'a putut lua în seamă asemenea baliverne. Asigurațiile și avertismentele cu iz de usturoi de la radio Londra, nu mai sunt astăzi decât hărățeli de placă stearsă de gramofon din cele „cu goarnă”, iar în ce privește vorbăria de la Moscova, noi Românii cunoaștem lucrurile destul de bine, pentru că să ne mai lăsăm înșelați.

Noi știm cum Moscova ne-a mințit, ne-a înșeliat și ne-a exploatat de sute și sute de ani. Noi știm ce gândiri are Moscova cu noi, astfel încât aiurările propagandei moscovite nu ne pot schimba hotărârea de a merge până la capăt.

Că Moscova nu va semna pacea?

Și ce înseamnă în definitiv asta?

Cât ar valora pentru noi semnătura reprezentanților

Moscovei? Ce asigurări ne-ar putea da această semnătură?

Când Ștefan cel Mare genea peste Nistru hoardele răsăritului, umbla după ele să le ia semnătură că nu mai revia, ori punca străji și întărea cetățile de la hotar?

Și, în 1878, n'am văzut noi ce înseamnă iscălitura rusească, chiar după ce i-am dat Rusiei ajutor?

Dar mizeriile pe cari ni le făcea în războiul trecut, când munițiile trimise nouă din apus, nu puteau ajunge la Ungheni?

Cine mai poate crede în semnătura rusească?

Că Rusia, că U. R. S. S. n'are și n'a avut nimic cu noi?

Că nu vrea răul neamului românesc?

Dar ce-au însemnat deportările de Români din Basarabia în cursul anului 1941? Intreaga populație românească a Basarabiei ar fi urmat să fie ridicată în trei serii. Prima serie de 150.000 de basarabeni au fost ridicați în ziua de 15 Iunie 1941, a doua serie urma să plece fără întoarcere în ziua de 27 Iunie 1941, în luna Iulie, urmau toți ceilalți. În gara Bălți, trupele noastre au găsit nouă sute de vagoane de marfă adunate acolo de sovietici, pentru ca să transporte pe localnici.

Foarte mulți aveau să fie duși pe jos, alții aveau să fie uciși, să dispară fără urme.

Iată numai o dovadă a bunelor sentimente, pe cari ni le păstrează vecinii de la Răsărit.

Continuare în pag. 3-a

Acelo, departe, față în față cu inamicul, se bat cu dârzenie, copiii, frații, părinții noștri. Să nu le slăbim rezistența făcând să circule minciunile lansate de inamic.

CHESTIA ZILEI

CĂINI

Pe străzile mult răbdătorului nostru oraș așezat de Dumnezeu într'un loc atât de frumos și realizat de mâna omului așa cum îl vedeți și cum l'a mers vestea umblă proa mulți câini

Fie că sunt câinii aceștia simnie faure ori jevrufe, duse cu lanțisor ori purtate în brațe, cu sau fără ciopofel, cu sau fără zgardă, fie că sunt dulăi flocoși ori de rasă mai nobilă, umblând fără stăpân și fără frică după eloten, câinii aceștia sunt cam destul de mulți pentru un oraș care, cu toată grija vrednică, de laudă a edililor, de abia are cu ce-și hrăni pe propriii săi locuitori.

În timpurile acestea de febrin feală și de căldură, câinii reprezintă un pericol: ei pot turba, fără să mai vorbim de aceea că pot provoca și alte boale, fără să mai vorbim de spectacolul neplăcut al acestor animale umblând fără rost, ea odinioară în Stambulul sultanilor.

Poate că nu vor fi fiind câini fără stăpân pe străzile din centrul orașului în schimb străzile celelalte sunt pline de turme de câini cu și fără stăpân.

Chestiunea mai prezintă însă și alt aspect, afară de cel sanitar și urbanistic. Există și o latitudine economică. S'a întrebă cineva, cât consumă javrele acestea? Dacă s'ar putea face o socoteală — și unii într'alta părți au făcut-o — s'ar putea afla lucruri foarte eloquente. Iar noi am văzut cuocine făcând condă la lapte pentru că „Paft, fetița mamii nu mănâncă altceva!

Iată pentru ce ne ridicăm și punem chestiunea animalelor acestora cari, aci la oraș, nici nu aduc cel puțin servitiile pe cari le aduc în sate.

E cazul să se ia măsuri drastice în această privință și încă fără întârziere.

Rugăm stăruitor să nu se creadă că rânduie de mai sus au vreun subînțeles, și că am vorbit la figurat. E drept, ar cam fi cazul să vorbim despre câini și la figurat dar... nu e momentul.

Qaidam

OBSERVĂRI LA ZI

Poate că n'ar fi rău dacă serviciul sanitar ar căuta să vadă în ce fel de hârtie se împachetează carnea pe care ne-o servesc unii măcelari conștiințeni.

Știm, hârtia de ziar și de alif este cea mai otrăvitoare și cea mai igienică. E drept, e criză de hârtie, dar tot mai mult costă un kilogram de carne decât unul de hârtie cu care se pot împacheta chiar cincizeci de kilograme de carne.

OBSERVER

CARTA POSTALĂ

Don' Director jurnal,

Ai post și la mine saptamuna ailaltu Băcești și un arcadaș ai pacut buiurum la mine mergem BADEGA D. ARGOMIR luam acolo un APARITIV. Cine va mergem Băcești „aparitiv”, ala nu îțiți vasa ce estem ..

— Ce estem ala „aparitiv”? ai tirebat la mine.

— Așa un... „mezelăk”!

Ai imers acolo și ai istat un masusa mic cât un tipsi. Arcadaș ai comandat turlu-turlu mezelăk, ai muncat, ai bavut turei-potru sticla biro și ai cerut socotela.

— DOI MII CINCI SUTE PRANK!

La mine, sând ai uzit, ai cazut gios. Asta, arcadaș, APARITIV estem? DISPARITIV estem?...

Rugam, iscrisi asta jurnal.

Muslimim.

SARĂ CIZMELĂ MEMETAA

DUMINICA

de Preotul CONST. POPESCU

Este pentru preoții militari. M'am gândit să sacrific această rubrică, pentru că sânt în stăpânirea unor informațiuni, cari tin echilibrul printre presiunile ce tind fie pentru coborirea, fie pentru ridicarea lor.

Ca fost preot militar în campania anilor 1916—1918, cu o experiență în lumea militară și cu cea a războiului, îmi pot exprima o convingere de neclătinat: Nu poate fi armata puternică, cu simțul datoriei și al disciplinei, care să știe să moară, dacă alătura de ea, nu se află Dumnezeu!

Asta-i convingerea mea, iar preoții militari trebuie s'o dovedească, iar ostașii noștri trebuie s'o știe.

Prezența preotului militar în mijlocul ostirei — în special în vremea războiului — este imperativă, pentru că totdeauna și preotul din religia se găsește la rădăcina oricărei mișcări. Mai mult: cel mai adânc, dintr-o parte instinctele omului, este cel religios și nimeni decât preoții n'ar putea să ridice creștinismul — ca pe un far — pe înălțimile neîntâlnite de biruințele răului și să-l coboare în viața aceasta, pentru a lăsa da temelia esențială și veșnică.

Astăzi, mai ales, există trebuința neapărată ca ostașul nostru român și creștin, să-și îndrumeze conștiința și viața după legile noastre sfinte, căci numai în virtutea acestor legi, ostirea noastră își are valoarea ei. Și aci preotul militar să dovedească o acțiune pozitivă, prin mintea și sufletul său; însă în timpul războiului să dea probă de curaj sub focul violent: să-și implicească existența sa cu zel și cu eroism și să încalceze curajul în ostire prin exemplul și prin disprețul său absolut în fața pe-

ricolelor.

Preotul militar este un păstor sufletesc, un îndrumător spiritual, un însulețitor în ostirea noastră — de la soldat până la general. Preotul militar nu-i un gradat, iar acei ce-și pun grade, fie de căpitan, fie de maior, îmi fac impresia că au mai multă vanitate pentru aceste grade, decât pentru mistuirea lor. Preotul militar nu i se dă grad pentru comandă sau pentru a fi comandat, ci dela gradul căpitanului i se dă salariul său. Atât și nimic mai mult. Distincția preotului militar trebuie să fie alta; însă nu gradul la mână, pentru că preotul militar își are rolul său în armata română de comandant spiritual și, în formațiunea sa, poate să aibă și maior și colonel și general; iar atunci când va vedea că vreo patimă se furișează în ostire și-și începe cucerirea, preotul militar: aci trebuie să-și aibă prezența, luptând, dărâmand și nitaicind, indiferent de gradul în fața căruia propovăduiește.

Și, Doamne, sunt atâtea patimi!... Jocul de cărți, băutura, lăcomia și alte câte!... Cel mai osândit preot ar fi, atunci când ar închide ochii în fața lor sau, când prin exemplul lui, ar rupe zăgazai și-ar da drumul răpiorului.

Ne-ar trebui simțul onoarei, care nu poate accepta nici în gândul nostru și nici în faptele noastre atâtea compromisuri. Trebuie să înțelegem că Mântuitorul Hristos transportă în inima noastră acest sentiment delicat, care nu se mulțumește numai cu suprafața și cu aprobarea conștiinței noastre, căreia nu-i scapă nimeni din pulsațiile vieții morale.

Dacă are cineva de spus în contradictoriu, eu sânt doritor de o explicare mai neta.

Ședința Consiliului de colaborare

Joi după amiază s-a întrunit Consiliul de colaborare al Municipiului, sub președinția D-lui Col. M. Ștefănescu, inspector general administrativ al regiunii.

D-l Primar, Col. Oprescu prezintă Consiliului pe D-l Inspector administrativ, făcând elogiul personalității sale.

D-l Colonel Ștefănescu, mulțumind, roagă Consiliul să acorde D-lui Primar întreaga solitudine, spre a putea duce la bun sfârșit programul d-sale de activitate.

S-au vizitat apoi lucrările în curs de executare ale întreprinderilor Comunale și ale Serviciului tehnic municipal.

În numărul viitor vom da amănunte mai complete asupra acestei ședințe.

Distribuirea Unturei

Pe data de 28 Iunie începe distribuția unturii la populație, la toate măcelăriile din localitate pe baza bonului No. 1 din cartela nouă.

—xx—

Noul preț al laptelui

Pe ziua de 1 Iulie prețul laptelui se va majora la 45 lei litrul.

—o—

EROU

Valeriu Dumitrescu

În ziua de 29 Iunie c. — zi a Sf. Petru și Pavel — se va sluji în biserică din Eforia parastasul de 40 zile pentru odihna sufletului mult regretatului director al școlii primare din localitate VALERIU DUMITRESCU, locotenent în rezervă, căzut la datorie, străpuns de un glonte în piept, în fruntea plutonului său, pe câmpul Cubanului și înmormântat în comuna Petrowskaia.

Prietenii și cunoștii sunt rugați a asista la această tristă ceremonie, ca un omagiu și pentru memoria eroului dispărut, cât și ca o mângâiere pentru nefericita lui soție și drăgălașii lui copii, cărora, el, de pe patul de moarte, a ținut să le trimită ultimele lui cuvinte de dragoste și îmbărbătare.

Fie-i țărâna ușoară și aminarea veșnică.

Prestația

Primăria municipiului a pus în vedere că prestația în natură pentru drumuri este obligatorie pentru toți locuitorii, bărbați și femei, domiciliati în comună sau cari, deși nedomiciliati, au în cuprinsul municipiului o gospodărie cu vite trăgătoare sau mijloace de transport motorizate, precum și persoanele juridice cu scop lucrativ, cari desfășoară o activitate continuă în comună.

Sunt scutiți de prestația în natură pentru drumuri: invalizii de război; instructorii premilitari; militarii activi; delegații satelor, văduvelor de transport.

Distribuirea a încă 400 cornute

Joi de dimineață, într'un cadru solemn s-a făcut împărțirea a încă 389 mănzate și 11 țurări, de rasă roșie, aduși din Transnistria. Acestea au fost distribuite, din ordinul D-lui Mareșal Antonescu, la văduve de război, invalizi și buni gospodari, cari au fost pe front.

Solemnitatea a fost prezidată de D-l Col. Ignătescu, prefectul județului, în asistența d-lui inspector veterinar Ștefănescu, a d-lui Ionescu, subprefectul județului, a unui pluton de soldați, a numeroși alți invitați și a sâtenilor cărora urma să li se precieze aceste daruri pentru cari ei n'au avut de suportat decât cheltuiala transportului, din Transnistria, care a costat cam 3.500 de cap de viț.

După oficierea serviciului divin de către Părintele Stelian Popescu, profesorul județului, S. Sa a ținut o frumoasă cuvântare, evidențiind prija pe care Conducătorul Statului o poartă tuturor

de război; femeile căsătorite minore și femeile necăsătorite sau văduve, cari nu posedă cel puțin un car și două vite trăgătoare, precum și cele ale căror venituri elementare, în totalitatea lor, nu depășesc suma de 50.000 lei anual; infirmii, incapabili de muncă, bărbații și femeile peste 60 de ani, dacă nu posedă cel puțin un car și două vite trăgătoare. Deasemenea mai plătesc o contribuție complementară, în proporție cu venitul, toți prestatorii, lași premilitari; militarii activi; vent dacă au sau nu, mijloace de transport.

ceștenilor și în special a celor cari s-au jertfit și se jertfesc pentru țară, cum și semnificația darului ce se face astăzi.

D-l Colonel Ignătescu, prefectul județului, se adresează mai întâi văduvelor cu inimoase cuvinte de mângâiere, arătând că ceace capătă astăzi nu este o răsplăți ci un slab semn de mângâiere din partea Mareșalului Conducător.

Mai departe d-l Colonel arată că, știe că nu toată lumea, vrednică de această atenție poate fi dintr-o dată satisfăcută. Împărțirea de astăzi nu s-a făcut de primari, notari sau landarmici de niște comisuni care au ținut seama de recomandările D-lui Mareșal — tocmai ca să se evite nemulțumirile și nedreptățile.

Aceste vite de rasă aleasă au fost date, de ocazi, pe o zonă limitată dealungul litoralului județului, ca se se evite încrucișările de alte rase.

D-l Prefect sfătuiește, în sfârșit pe cei cari primesc aceste vite să țină seama de toate opreliștile cari sunt obligați și cari li se vor da fiedruia, tiprite și să se zelos să înertească bine de vite pentru că ele hrănite și adăpostite bine răsplătesc, prin produsele lor, din belșug cheltuielile.

În afară de 11 vaci cu lapte care au fost date direct la 11 văduve mai împovărate de copii și de 12 vaci care au fost date prin alegere celor 12 sateli cari au însoțit transportul din Transnistria până aci, urmându-le fără nici un accident toate celelalte vite au fost împărțite prin tragere la sorți, fiecare vită fiind numerotată.

Într'un număr viitor vom publica numele tuturor beneficiarilor acestor daruri.

D-l Dr. Mănescu a citit apoi obligațiunile ce contractează asupra acestuia.

ASISTENT

Cum se înlocuiesc cartelele pierdute

În conformitate cu dispozițiunile Direcțiunii Aprovizionării cu produse raționalizate din Ministerul Economiei Naționale, Primăria municipiului aduce la cunoștința generală că pentru înlocuirea cartelelor noi, tip 1943, pierdute, furate sau distruse, urmează a se proceda după cum urmează.

Se va face o cerere în care se va arăta numărul cartelei și se vor expune împrejurările în care cartela s'a pierdut, furat sau distrus.

Cererea va fi semnată în prezența comisariatului și al circumscripției polițienești respective, de către o persoană cu situație onorabilă bine stabilită.

La cerere se va anexa chitanța de plată a taxei de 150 lei pentru înscrierea în Monitorul Comunal. Cartela nouă se va elibera la o lună după declarare.

Într'un registru special de la serviciul aprovizionării se va ține în mod riguros evidența acestor cartele.

Un oraș izolat

În atențiunea Direcțiunii Generale C. F. R.

Centrul urban cel mai depărtat de Constanța este Ostrovul, situat după cum se știe la actuala graniță româno bulgară.

Ținând de județul Constanța se înțelege că locuitorii din Ostrov și din întreaga regiune înconjurătoare sunt obligați să viză pentru procese și atâtea alte nevoi, la Constanța.

Când vapoarele circula pe Dunăre, oamenii aceștia se pot duce cu vaporul până la Cernavoda, de unde continuă călătoria cu trenul.

În mod obicinuit însă, cetățeanul care are treabă la Constanța vine cu căruța până la Ostrov, de acolo la vaporul până la Calărăși, de unde apoi continuă drumul cu trenul.

În felul acesta, de la Ostrov la Constanța călătoria durează aproape o zi, iar la înapoier, cei mai mulți călători sunt obligați să rămână o noapte în Calărăși, din cauză că trenul vine după ce-a plecat vaporul.

Cum o întreagă regiune este în această situație, înțelegem că legătura cu Constanța ar putea fi foarte bine asigurată printr-o cursă

de autobuze C. F. R. de persoane ca și de mărfuri, cu atât mai mult cu cât în spre Ostrov duce și marea autostradă, care este aproape terminată.

Supunem această propunere Direcțiunii Generale C. F. R. și suntem convinși că ea va afla înțelegerea coerență.

—xxx—

TURCIA

a hotărât desființarea organizațiilor comuniste.

O telegramă din Istanbul a Agenției Bugpress, anunță că guvernul din Ankara a dat dispoziție tuturor organelor poliției de siguranță, să procedeze imediat la nimicirea tuturor organizațiilor comuniste de pe teritoriul Turciei, care dăunează prin prezența lor interesele statului turc. Cu ocazia desființării Kominternului, comuniștii turci au răspândit mai multe manifeste cu caracter incendiar.

Mișeii!

Avioane dușmane au aruncat în unele țări ca: Italia, Finlanda, chiar în Bulgaria, — jucării, cutii cu chibrituri, sfilouri, creioane și alte diferite obiecte încărcate cu explozivi, cari, la prima atingere, explodând, au rănit pe toți aceia — și în special copiii — cari n'au avut prudența și înțelegerea ca să se ferească de ele.

Ținem de datoria noastră să atragem atențiunea tuturor asupra acestei urâte fapte a unor mișei, cari, în loc să lupte voinicește pe front, suprimă pe furis, vieți nevinovate.

Părinții, profesorii, învățătorii mai ales, sunt îndemnați să dea toate sfaturile trebuincioase copiilor, fiindcă ei au căzut în deosebi victime mișeiilor pomenite.

